

Избирамь, *va.* élire, choisir, adopter, embrasser, opérer, trier; 1. (стори пльмъ), récolter; 2. (пакъ или посторно), renommer; 3. -си мѣсто живѣяне, faire élection de domicile; 4. което може да са избере, choississable, *adj.*

Избирание, *zn.* l'élection *f.*, assortiment *m.*

Избирателенъ, *adj.* électif, électoral.

Избирательность, *sf.* l'électivité *f.*

Избирачъ, *sm.* un électeur.

Избита мысль, *sf. fig.* une selle à tous chevaux, lieu commun *m.*

Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.

Избичка, *sf.* le caveau; || (санджкъ съ прѣградка за шишета), la cantine.

Избълувамь, *va. pop.* degobiller, débagouler; || (пакъ), vomir; || (попръжни кѣмъ нѣкого), vomir.

Избождамь (катарактъ), *va. Chir.* aiguiller.

Изборенъ, *adj.* électif.

Изборность, *sf.* l'éligibilité *f.*

Изборъ, *sm.* l'élection *f.*, le choix; 1. *fig.* l'adoption *f.*; 2. (съ билеты или съ хвърляне жребия и билетъ за —), le scrutin; 3. (на единъ членъ), scrutin individuel; || (на всичкитѣ членове заедно), scrutin de liste.

Избрание, *zn.* le choix, élection *f.*

Избранъ, *adj.* élu *m.*, d'élection *f.*; 1. гражданаецъ способенъ да бѣде —, éligible, *adj. s.*; 2. изново можливъ да бѣде —, rééligible, *adj.*; 3. (отъ градъ-тъ въ Испанія), (voyez Алкадь).

Избрани книги, *sf. pl.* livres d'assortiment *m.*

Избродевамь, *va.* observer.

Изброевамь, *va.* énumérer, évaluer.

Изброене, *zn.* l'énumération *f.*

Избронтеленъ, *adj.* énumératif.

Изброячъ, *sm.* un énumérateur.

Избрусевамса, *vr.* jeter sa gourme; || избрусеваса (за кожа), elle s'élève.

Избрусване, *zn.* l'échauffure *f.*; || (отъ горещина), *Med.* l'eczème *m.*

Избрусителенъ, *adj.* *Med.* confluant.

Избушвамь, *va.* aléser.

Избушване, *zn.* l'alésage *m.*

Избыстревамь, *va. Chém.* déféquer; || избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.

Избыстрване, *zn.* la clarification; || *Chém.* la défécation.

Избѣгамь, *vn.* fuir, échapper, se sauver, éviter, eluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (нѣщо), se soustraire; 3. (отъ нѣщо), esquiver; 4. (скриволю), plier bagage; 5. (неуморены кучета), *Vén.* fortirer; 6. което може са избѣгне, éluable, *adj.*

Избѣгване, *zn.* la fuite.

Избѣгливъ, *adj.* évitable.

Избѣлвамь и -лявамь, *va.* blanchir; 1.

(изново), reblanchir; 2. (загарь), terrer; 3. избѣлява или изляза (за цвѣтъ), *v. imp.* elle se décharge.

Избѣлване, *zn.* le blanchiment.

Избѣдлъ (за цвѣтило), *adj.* passé.

Изваждамь, *va.* produire, tirer, aveindre, ôter, désemballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (буква или сричка отъ рѣчи), *Gram.* syncoper; 3. (изъ водата), repêcher; 4. (на дълбочина), *Mar.* affluer; 5. (отъ дължностъ нѣкого за нѣколко врѣме), suspendre; 6. (книги), éditer; 7. (лѣпки), enlever; 8. (нѣкого отъ мѣстото му), casser aux gages *m.*; 9. (отъ сборъ пари), défalquer; 10. (на свѣтъ), *fig.* accoucher; 11. (изъ тѣмнища), extraire; 12. (тжжмо), fac-similer.

Изваждане, *zn.* l'extraction *f.*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (надлъжъ редъ), *Tur.* la justification; 3. (отъ мѣсто), la suspension; 4. (буквы или срички отъ дума), *Gram.* la syncope; 5. (отъ наследство), *Jur.* les reprises *f.*; 6. (отъ), le desballage; 7. (на писма изъ пощанско санджче), la levée; 8. (отъ рѣка стока), la défaite; 9. (или отбиване отъ сѣтка), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve. [l'alude *f.*

Извадена и поцвѣтена овча кожа, *sf.*

Изваденъ честитъ намѣрачъ, *sm. fig.* un dénicheur de merles de fauvelles; || (безъ мѣсто), *adj.* destitué de; || (за сабя), *nu, adj.*

Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.

Изведнашенъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -пé — глэдъ, *sm. fam.* la fringale.

— трѣсакъ, *sm.* la détonation.

Изведнашно безпокойство, *zn. pop.* la suée. — исчезнуване (на отокъ), *zn. Méd.* la délitescence.

— припадване, *zn.* la bourrasque.

— промѣняване или Растваряне, *zn.* la péripétie.

Изведнашь, *adv.* à la fois, tout à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de flet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; || *fam.* de prime-saut; || *Mar.* en pagale.

Извивамь, *va.* arquer, forcer; || -са, *vr.* tourner, serpenter.

Извиване, *zn.* le détour, la cambrure et cambre; 1. *Med.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (на гласъ), l'inflexion *f.*; || *Mus.* la roulade; 4. (джга на сводъ), *Archit.* la douelle; 5. (въ изговоръ на мысли), le tour.

Извивателенъ, *adj.* serpental.

Извитіе (на дърво), *zn.* le dévers; || (на земнецо), la faussure.